

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **M. N.**, zast. Mgr. Markem Černým, advokátem se sídlem Pražská 140, Příbram, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2015, č. j. KUJCK/86447/2015/OLVV-2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 A 34/2016 – 50,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 A 34/2016 – 50, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vimperk ze dne 2. 11. 2015, č. j. VV 23045/15-BOD (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

[2] Prvostupňovým rozhodnutím byla stěžovatelka uznána vinnou z přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o přestupcích“) tím, že úmyslně narušila občanské soužití jiným hrubým jednáním a to tak, že v době od 22:00 hod. dne 21. 2. 2015 do 1:00 hod. dne 22. 2. 2015 na diskotéce Malibu v budově č. p. 354 v ul. 1. máje ve

Vimperku, okr. Prachatice u vstupu na diskotéku udeřila dvakrát pěstí do obličeje Š. P. Za uvedený přestupek jí byla uložena sankce napomenutí a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

[3] Řízení pro podezření z přestupku stěžovatelky proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se měla dopustit tím, že měla úmyslně narušit občanské soužití jiným hrubým jednáním ve výše uvedeném místě a výše uvedené době a to tak, že uhodila při tanci otevřenou dlaní do nosu Š. P., dále před budovou diskotéky udeřila pěstí do obličeje N. P., dále uvnitř diskotéky udeřila oběma rukama do I. K. a vyvolala potyčku, bylo zastaveno dle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích.

[4] Předmětem sporu je zejména otázka, zda krajský soud vycházel ze správně zjištěného skutkového děje. Dle stěžovatelky nesprávně zaměnil jednotlivé fáze posuzovaného skutkového děje, což má za následek nezákonnost jeho rozhodnutí.

[5] Předmětem přezkumu byl pouze skutek, který se stal u vstupu do diskotéky Malibu ve Vimperku. Zbylé skutky, které byly projednávány správním orgánem (nebo v případě I. K., Š. a N. P. v rámci trestního řízení), se předmětem tohoto přezkumu míjely. Krajský soud si z vlastní úřední činnosti opatřil usnesení Okresního soudu v Prachaticích (dále jen „okresní soud“) ze dne 28. 6. 2016, č. j. 4 Tm 4/2015 – 314, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání výše uvedených tří dívek za jednání vůči stěžovatelce. Dále si opatřil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 8. 2016, č. j. 3 Tm 10/2016 – 334, kterým byla zamítnuta stížnost stěžovatelky proti shora uvedenému usnesení okresního soudu. Tyto podklady si opatřil k posouzení žalobní námitky, že trestní soudy vycházely ze zcela jiného skutkového stavu než správní orgány.

[6] Krajský soud uvedl, že správní orgán I. stupně srozumitelně popsal skutek, neboť z výroku prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, v jaké souvislosti byla stěžovatelka uznána vinnou přestupkem proti občanskému soužití. V souvislosti s tímto skutkem jí bylo uloženo napomenutí. Ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí bylo rozhodnuto o zastavení řízení ohledně skutků, kterých se v téže době, na témže místě měla dopustit v souvislosti s tím, že udeřila pěstí do obličeje N. P. a dále uvnitř diskotéky udeřila oběma rukama do I. K. a vyvolala potyčku.

[7] Správní orgán I. stupně srozumitelně na str. 3 prvostupňového rozhodnutí popsal, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil a na str. 4 výslovně uvedl, že výpovědi svědků se rozcházejí a nekorespondují spolu, a tudíž nelze s určitostí uzavřít, kdo incidenty vyvolal a kdo byl aktivnější. Proto incidenty správní orgán specifikoval a u incidentu na tanečním parketu a před diskotékou nebylo svědectví, které by skutek postavilo najisto, a proto bylo řízení ohledně těchto skutků zastaveno. Na druhou stranu u vstupu na diskotéku bylo dle správního orgánu prokázáno, že stěžovatelka vyvolala konflikt, kdy posléze došlo ke vzájemnému napadení a dle výpovědi vyhazovače konflikt započal napadením Š. P. stěžovatelkou, a to úderem pěsti do obličeje. Správní orgán uzavřel, že její úmysl narušit občanské soužití byl prokázán, a tudíž byla naplněna skutková podstata přestupku. Správní orgán srozumitelně vysvětlil, že stěžovatelka u vstupu na diskotéku vyvolala konflikt mezi ní a Š. P. a došlo i k vzájemnému fyzickému napadení. Výpovědi všech zúčastněných se naprosto shodovaly v popisu průběhu napadení a všichni uvedli, že hlavním aktérem byla stěžovatelka, která jako první i přes odpor vyhazovače R. D. fyzicky napadla Š. P.

Výpověď svědka R. D. správní orgán hodnotil jako objektivní a nestrannou, neboť se jednalo o zaměstnance diskotéky, který nepožíval žádné alkoholické nápoje, věc sledoval a rovněž ze své praxe dokázal bezpečně zhodnotit vyhrocenou situaci a popsat, kdo byl hlavním aktérem incidentu. Správní orgán vysvětlil, že byl prokázán úmysl, který směřoval ke způsobení následku, tj. k narušení občanského soužití. Správní orgán uzavřel, že neměl pochybnosti o její vině ve vztahu k jednání, které bylo uvedeno ve výroku I.

[8] Správní orgán se vypořádal i s námitkou, která byla vznesena při ústním projednávání přestupku, že stěžovatelka neměla zachovány rozpoznávací schopnosti. Správní orgán vysvětlil, že vzhledem ke svému věku a životním zkušenostem mohla celou událost vyhodnotit. Vzal v úvahu, že měla zjištěnou hladinu alkoholu v dechu (22. 2. 2015 v 02:46 hod. 2,4 ‰ alkoholu), a tudíž mohla být v době konfliktu hladina o něco vyšší a odpovídala středně těžké opilosti. Po údajném prvním napadení, po kterém měla být dle jejího tvrzení i zraněna, dále na diskotéce setrvávala a bavila se s přáteli, a to podle hodnocení prvostupňového orgánu nenasvědčovalo šoku z napadení. Správní orgán uvedl, že pokud by byla otřesena, jak tvrdila, jistě by vyhledala ihned lékařské ošetření, případně z prostoru diskotéky odešla. Stěžovatelka však na diskotéce zůstala a vyvolala další konflikt, při kterém byla znovu napadena. Žalovaný tyto závěry správního orgánu I. stupně potvrdil. Krajský soud se s těmito závěry ztotožnil.

[9] Krajský soud dále doplnil odkaz na § 5 odst. 2 zákona o přestupcích, přičemž dle věty poslední tohoto ustanovení se odpovědnosti nezbavuje ten, kdo se do stavu nepříčetnosti přivedl, byť i z nedbalosti požitím alkoholu nebo jiné návykové látky. To dopadá na souzenou věc. Již sama skutečnost, že stěžovatelka, jak vyplývá z písemností založených ve spise, uvedla, že k potyčce před diskotékou došlo. Popis incidentu před diskotékou poskytl nestranný svědek R. D. a tento popis se shodoval s dalšími popisy osob zúčastněných na tomto incidentu. Soud přihlédl ke zjištěné úrovni alkoholu, byť byla tato úroveň pouze orientační. Ve spojení s lékařskými zprávami je však zřejmé, že k ovlivnění alkoholem došlo, přičemž do tohoto stavu se stěžovatelka přivedla dobrovolně sama. Nelze již zcela přesně určit, jaký dopad měl alkohol na její jednání a ze znaleckého posudku vypracovaného MUDr. T. vyplývá, že v době konfliktu její stav odpovídal stavu středně těžké opilosti, byl uvolněnější, nejisté motoriky a hůře byly ovládány afekty.

[10] Pokud stěžovatelka namítala neprovedení jí navržených důkazů a výslovně poukázala na neprovedení důkazu znaleckým posudkem, který by objasnil, zda měla zachovány ovládací a rozpoznávací schopnosti, pak takové důkazní návrhy při řízení před správními orgány nevznesla. To vyplývá z obsahu spisu. Na ústním jednání dne 13. 10. 2015 sice její zástupce uvedl, že je otázkou, zda měla zachovány rozpoznávací schopnosti, avšak prvostupňový správní orgán se s touto námitkou dostatečně vypořádal popisem jejího jednání, kdy i přes jednotlivé incidenty na diskotéce setrvale zůstávala a bavila se. To vyplynulo i z výpovědí svědků.

[11] Krajský soud dospěl k závěru, že s ohledem na takto zjištěný skutkový stav nebyly správní orgány z moci úřední povinny zjišťovat, zda měla zachovány ovládací a rozpoznávací schopnosti, neboť ke zraněním, o kterých stěžovatelka tvrdí, že měly vliv na zachování jejích schopností, došlo až poté, co vyprovokovala potyčku s dívkami u vstupu do diskotéky a převážnou část svých zranění dle svědků utrpěla až při této potyčce.

Správní orgán též poukázal na stupeň její opilosti, z něhož dovozoval možné ovlivnění její paměti. V odvolání uvedla, že byla v evidentním šoku, kdy je otázka, zda měla po tomto hrubém venkovním napadení - údery pěstí do hlavy a kopání její osoby, zachovány alespoň částečně ovládací a rozpoznávací schopnosti, kdy by bylo na místě zpracování znaleckého posudku. Žalovaný hodnotil námitku jako nedůvodnou a uvedl, že skutkový stav byl zjištěn přesně a dostatečně a na základě svědeckých výpovědí dospěl ke správným závěrům. Zvláště kladl důraz na výpověď svědka R. D., kterou označil jako věrohodnou a vysvětlil, z jakých důvodů nemohl vycházet pouze z výpovědi T. J., který nebyl přítomen u celého incidentu. Z odvolací námitky je navíc zřejmé, že zpochybnění ovládacích a rozpoznávacích schopností klade stěžovatelka do souvislosti s jejím napadením před diskotékou a právě v této souvislosti zmiňovala vhodnost zpracování znaleckého posudku, avšak za skutky, které následovaly po této potyčce před diskotékou, nebyla uznána vinnou a řízení ohledně těchto skutků bylo zastaveno. Byla postižena za skutek, kterým započala potyčka u vstupu na diskotéku právě před oním napadením, které následovalo poté, kdy podle výpovědi svědka D. celou potyčku napadením Š. P. vyvolala. Z toho důvodu soud nepovažoval tuto námitku za důvodnou.

[12] Nedůvodná byla námitka neurčitého vymezení skutku ve výroku rozhodnutí. Stěžovatelka blíže neuvedla, v čem spatřuje neurčitost výroku rozhodnutí. Výrok rozhodnutí o přestupku dle § 77 zákona o přestupcích musí ohledně vymezení skutku obsahovat popis skutku, označení místa a času jeho spáchání, musí být dostatečně určité a nezaměnitelné. Soud posoudil výrok prvostupňového rozhodnutí a neshledal namítanou vadu, neboť výrok splňuje zákonem požadované náležitosti. Nebyly shledány ani vady výroku rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k obecné formulaci této žalobní námitky se jí krajský soud dále podrobněji zabývat nemohl.

[13] Nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu krajský soud nepřisvědčil. Z provedeného dokazování plyne, že stěžovatelka u vchodu do diskotéky dvakrát udeřila Š. P. do obličeje. Tato skutečnost, jak popsal dostatečně prvostupňový správní orgán, naplnila skutkovou podstatu přestupku § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Správní orgán uvedl, že se jednalo o jednání úmyslné, navíc bylo prokázáno, že úmysl směřoval ke způsobení následku, který je uveden v konkrétním ustanovení ohledně narušení občanského soužití. Současně posoudil i společenskou nebezpečnost daného jednání jako nepatrnou, avšak současně vyslovil, že pro společnost je takové jednání nebezpečné tím, že porušuje nebo ohrožuje její zájem. Správní orgán jednoznačně uzavřel, že o vině stěžovatelky nemá pochybnosti a neuvěřil jejímu tvrzení o tom, že po venkovním incidentu byla v šoku a neměla zachovány rozpoznávací schopnosti. Byla totiž postihována za jednání, které předcházelo incidentu ze strany Š. a N. P. a I. K. před diskotékou. Pokud obecně uvedla, že správní orgány dospěly k jinému skutkovému ději, avšak nikterak blíže neuvedla, jaké rozdíly spatřuje ve skutkovém ději, ze kterého vycházely správní orgány a který byl zachycen v trestním spise, pak krajskému soudu v tomto směru bez konkrétních žalobních námitek nepříslušelo tyto rozdíly vyhledávat. Navíc z usnesení trestních soudů, které si opatřil, nevyplývá, že by měl být skutkový stav jiný. V usnesení trestního soudu v Českých Budějovicích je ve vztahu k stěžovatelce, jakožto poškozené uvedeno, „[ž]*e nelze přehlédnout i určitou aktivitu a významný podíl poškozené nejen na samotném konfliktu, ale zejména na jeho vzniku, kdy zcela nepochybně na tomto konfliktu mělo významný podíl ovlivnění poškozené alkoholem. Právě tento významný podíl poškozené na vzniku a průběhu*

konfliktu s obžalovanými, přitom vedl okresní soud správně k závěru, že i materiální podmínka předpokládaná citovaným ustanovením § 307 trestního řádu je v této věci splněna. I trestní soud vyslechl řadu svědků, přičemž drtivá většina jich byla vyslechnuta i před správním orgánem. V této souvislosti soud poukazuje zejména na výpověď B., která v přestupkovém řízení nevypovídala a k incidentu u vstupu do diskotéky před trestním soudem vypověděla, že viděla, jak se žalobkyně s dívkami hádá a následně dala pěstí Š. P." Tato námitka nebyla důvodná.

[14] Pro aplikaci zásady *in dubio pro reo* nebyl vytvořen žádný prostor. Tato zásada je sice jednou ze stěžejních zásad českého, respektive evropsko-kontinentálního trestního procesu, avšak jejím obsahem je pravidlo, že je vždy nutno v případě pochybností o zjištěném skutkovém stavu přiklonit se ke skutkové verzi pro obviněného příznivější. Vina tudíž může být vyslovena na základě právně zjištěného skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutkový stav zjišťují správní orgány v souladu se zásadou materiální pravdy. Materiální pravdou, zjištěním skutkového stavu, lze rozumět snahu o pokud možno obsahově pravdivé zjištění skutkového stavu, který je správní orgán schopen zjistit. Tuto zásadu lze proto uplatnit pouze za situace, kdy není důkazním řízením dosaženo jistoty o existenci relevantních skutkových okolností. V dané věci tyto podmínky naplněny nebyly, neboť správní orgány neměly pochybnosti o naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 49 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona v souvislosti s jednáním stěžovatelky, které bylo popsáno ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí. Soud v tomto směru rovněž neshledal pochybení správních orgánů.

[15] Závěry správních orgánů vyjádřené v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí považoval za správné a zákonu odpovídající. Důkazy, které byly provedeny, nepotvrzují názor stěžovatelky, že se nedopustila deliktního jednání. Bylo zjištěno, že došlo k negativnímu zásahu do občanského soužití takové intenzity, které svou povahou odpovídalo jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu jednání dle § 49 zákona o přestupcích a není přitom ani rozhodné, kdo celý konflikt, při kterém se stěžovatelka dopustila přestupkového jednání, vyvolal.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření ke kasační stížnosti

[16] Stěžovatelka brojí proti výroku I. rozsudku krajského soudu kasační stížností dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[17] Nesouhlasí se závěry krajského soudu. Na str. 11 rozsudku krajský soud uvádí, že správní orgán uzavřel, že o vině stěžovatelky nemá pochybnosti a neuvěřil jejímu tvrzení, že po venkovním incidentu byla v šoku a neměla zachovány rozpoznávací schopnosti s tím, že byla postihována za jednání, které předcházelo incidentu před diskotékou. To však není pravda. Před incidentem venku před diskotékou, kde byla brutálně napadena třemi dívkami, ani jednu z těchto dívek nenapadla. Na diskotéce se toliko s jednou z nich nechtěně strčily a došlo ke vzájemnému slovnímu napadání, ale k fyzickému napadení nedošlo, jak plyne z dokazování. K fyzickému napadení došlo poprvé až před diskotékou venku, kde byla hrubě napadena, což popsal svědek T. J. Krajský soud opírá své závěry o výpověď D., který vypovídal k incidentu, ke kterému došlo až po jejím napadení venku před diskotékou.

[18] Krajský soud vychází ze skutkového děje, který neodpovídá jednotlivým provedeným důkazům a mylně má za to, že posuzuje jednání, které předcházelo jejímu napadení ze strany dívek venku před diskotékou. Takové jednání však následovalo až po tomto napadení. Svědek D. prvotní slovní incident na diskotéce vůbec neviděl a o tomto nemluvil, viděl skutkový děj až poté, co byla stěžovatelka brutálně napadena dívkami venku před diskotékou, kdy toto venkovní napadení rovněž neviděl. Toto napadení však viděl svědek T. J. Svědek D. vnímal skutkový děj až poté, co byla od krve, zmlácená a v evidentním šoku, tj. ve třetí fázi. Závěry krajského soudu jsou evidentně mylné. Krajský soud tak chybně uzavřel, že byla postižena za skutek, kterým započala potyčka před napadením ze strany dívek.

[19] Skutková podstata, z níž správní orgán a soud vycházely, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. V důsledku toho došlo k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Krajský soud zaměňuje jednotlivé fáze celkového skutkového děje a nemá je správně chronologicky seřazeny, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nezákonné.

[20] Stěžovatelka do kasační stížnosti zahrnula žalobní námitky, které mírně poupravila, resp. v některých částech upřesnila.

[21] Žádného deliktního jednání se nedopustila. Z výroku napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaký incident z celého skutkového děje učinil správní orgán předmětem přestupku. Celý konflikt sama nevyvolala a po dobu, kdy byla schopna ovládat své jednání, dívky nenapadla. Není zřejmé, a z odůvodnění napadeného rozhodnutí se to nepodává, jaké konkrétní jednání z její strany má být předmětem přestupku (z provedených důkazů je zřejmé, že celý skutkový děj měl tři fáze; v prvotní fázi konfliktu na diskotéce, za který dle názoru krajského soudu byla stěžovatelka uznána vinnou, k fyzickému napadení nedošlo, fyzické napadené začalo až v druhé fázi venku na schodech před diskotékou). Stěžovatelka si průběh celého incidentu pamatuje do doby, kdy ji dívky brutálně shodily ze schodů a následně napadly pod schody. Před tímto došlo k nechtěnému strčení při tanci a slovnímu konfliktu mezi účastníky. Průběh počátku fyzického napadení vyplývá nejen z výpovědí stěžovatelky, ale zejm. svědka J. a svědka H.

[22] Svědek J. potvrdil celý skutkový děj, skládající se ze tří fází, a její výpověď včetně velmi hrubého napadení ze strany tří dívek před diskotékou v druhé fázi skutkového děje. Proto toto jednání byly všechny dívky trestně stíhány.

[23] Správní orgány zcela pominuly, že celé fyzické napadení započalo právě jejím brutálním napadením ze strany tří dívek, kdy byla zraněna zejména na obličeji a hlavě.

[24] Již v přestupkovém řízení avizovala, že v paralelně probíhajícím trestním řízení její zranění a poruchu zdraví zkoumal znalec MUDr. Z. Š., který v rámci svého znaleckého posudku ze dne 29. 5. 2015 v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství popsal utrpěná poranění ze soudně-lékařského pohledu. Byla konstatována poranění v oblasti obličeje a páteře a zejména pak bylo soudním znalcem konstatováno, že v případě posttraumatické stresové poruchy, která byla u ní stanovena, se jedná o zranění těžké, a to

pro vážnou delší dobu trvající poruchu zdraví. Tyto závěry potvrdil u hlavního líčení u okresního soudu MUDr. J. T., Ph.D. Zprávu, posudek nebo alespoň slyšení uvedených znalců navrhovala opakovaně v přestupkovém řízení (případně i formou čtení posudku z trestního spisu).

[25] Z výslechu znalce MUDr. T. vyplynulo, že byla po napadení venku před diskotékou evidentně v šoku, kdy je na místě závěr, že nebyly u ní zachovány ovládací a rozpoznávací schopnosti. V rámci uvedeného trestního řízení u okresního soudu, kde byla stěžovatelka poškozenou, byly uvedené závěry konstatovány MUDr. J. T., Ph.D., znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (jeho úkolem nebylo zjištění její příčetnosti v době jednání). Řízení bylo vedeno u okresního soudu pod sp. zn. 4 Tm 4/2015, přičemž stíhání tří dívek bylo vzhledem k jejich dosavadní bezúhonnosti podmíněně zastaveno.

[26] Jak již uváděla v odvolání, tak i ve své žalobě, bylo v rámci správního řízení namístě vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětí psychiatrie pro zjištění, zda měla zachovány rozpoznávací či ovládací schopnosti v době útoku. MUDr. T. se k této otázce při hlavním líčení dne 15. 12. 2015 pouze okrajově vyjadřoval, když jeho úkolem bylo zjištění následků stěžovatelky po napadení. Diagnostikoval jí posttraumatickou stresovou poruchu, kdy trpí nespavostí, silnou úzkostí, není schopna vykonávat společenské aktivity v takovém rozsahu jako dříve. Je zjevné, že v době jednání (v třetí fázi), neměla zachovány výše uvedené schopnosti. Tato otázka je otázkou odbornou a měla být zjištěna znaleckým posudkem.

[27] Nesouhlasí se závěrem správních orgánů a potažmo krajského soudu, že se dopustila deliktního jednání. Svým jednáním přestupek spáchat nemohla, neboť k napadení před budovou diskotéky z její strany vůbec nedošlo a její následné chování zpět v budově diskotéky u vchodu bylo výsledkem šoku a ztráty ovládacích a rozpoznávacích schopností v důsledku napadení ze strany obviněných dívek (viz výpověď znalce MUDr. T. v trestním řízení).

[28] Správní orgány nedostatečně zkoumaly skutkový děj a na základě provedených důkazů dospěly ke zcela zjevně zmateným a důkazně nepodloženým skutkovým závěrům, které se liší od popisu skutkového děje tak, jak je pospán v rámci trestního řízení.

[29] Správní orgány neprovedly jí označené důkazy, které by vedly k bližšímu osvětlení děje a subjektivní stránky jejího jednání (zejm. výslech znalce MUDr. T., případně jím zpracovaný znalecký posudek, který by se zabýval otázkou zachování rozpoznávacích a ovládacích schopností po brutálním útoku ze strany tří dívek). Současně nezohledňovaly fakt, že to byla stěžovatelka, která byla brutálně napadena, když následky na jejím zdraví se projevují i nadále. Znalec v rámci trestního řízení (správní orgán se danou otázkou přes její návrhy vůbec nezabýval) jednoznačně konstatoval, že její paměťové výpadky a její zmatenost při popisu děje po incidentu u schodů lze dobře vysvětlit utrpěným šokem a dočasnou ztrátou či podstatným snížením ovládacích a rozpoznávacích schopností. Pro spáchání přestupku se vyžaduje zavinění, které však při takovém psychickém stavu jednoznačně dáno nebylo.

[30] Byl zjištěn skutkový stav, o němž jsou důvodné pochybnosti a za takové situace správní orgány měly rozhodnout v její prospěch. V tomto směru správní orgány pochybily a jedná se v důsledku uvedeného o nezákonné rozhodnutí.

[31] Tím, že nebyl vypracován znalecký posudek, byla porušena její procesní práva v řízení před správními orgány. Tato vada mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů. Byla uznána vinnou z přestupku, ačkoliv správní orgány měly jasné indicie, že v době jeho spáchání neměla zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti. Zřejmě tedy nebyla za své jednání právně odpovědná, přesto byla uznána vinnou protiprávním jednáním.

[32] Krajský soud závěrům správních orgánů v napadeném rozsudku přisvědčil, ačkoliv je ze str. 10 a 11 rozsudku zřejmé, že o věci neměl jasno ohledně pořadí skutkového děje. Měl totiž za to, že byla uznána vinnou za své jednání v první fázi skutkového děje a za jednání v třetí fázi skutkového děje (po jejím brutálním napadení dívkami venku před diskotékou, a o kterém vypovídal svědek D.) dle krajského soudu nebyla uznána vinnou a řízení ohledně tohoto jednání bylo dle soudu zastaveno. Napadené rozhodnutí je pak v tomto směru zcela zmatečné.

[33] Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu, případně aby bylo zrušeno i rozhodnutí žalovaného.

[34] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný. Odkázal na prvostupňové rozhodnutí i na napadené rozhodnutí, v nichž bylo dostatečným způsobem popsáno, co je vedlo k rozhodnutí v dané věci. V rámci odvolacího řízení se zabýval všemi odvolacími námitkami.

[35] Stěžovatelce přisvědčuje, že na str. 10 a 11 rozsudku krajský soud zaměnil časovou osu jednotlivých incidentů. Krajský soud uvedl, že stěžovatelka byla uznána vinnou z incidentu, který předcházel napadení ze strany dívek, což nemá oporu ve spise. Byla uznána vinnou za incident, který se stal až následně, po napadení ze strany dívek před diskotékou a byl v řadě jednotlivých incidentů tím posledním. Správní orgán I. stupně a žalovaný však incident zařadili časově správně a v souladu se spisem a provedenými důkazy. Skutek ve výroku popsal jednoznačným a nezaměnitelným způsobem a rovněž z odůvodnění je zřejmé, jak šly incidenty za sebou.

[36] Až v žalobě (shodně jako nyní v kasační stížnosti) stěžovatelka namítala, že jí není zřejmé, jaké konkrétní jednání je jí kladeno za vinu a že se žádného deliktního jednání nedopustila. Její jednání již bylo popsáno v oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je jasně popsáno, z jakého jednání byla uznána vinnou. Konkrétní skutkový děj byl v prvostupňovém rozhodnutí jednoznačně uveden.

[37] Správní orgány nerozporují, že došlo k potyčce před diskotékou, které předcházelo jednání stěžovatelky, za něhož byla uznána vinnou. Jednání stěžovatelky, za které byla uznána vinnou, bylo potvrzeno výpovědí N. P., I. K., Š. P. a zejm. očitého svědka D., který byl přítomen incidentu u vstupu u diskotéky od jeho počátku. Z jeho výpovědi

neplyne, že by si nebyla vědoma svého jednání a byla by dezorientována. Po potyčce před diskotékou nadále na diskotéce setrvala se svými přáteli, kteří si žádného jejího neobvyklého stavu nevšimli, ta dále i tančila a měla potřebu si vzájemný konflikt opětovně vyjasňovat. Z výpovědi svědka J. plyne, že u této události přímo nebyl, pouze potvrdil, že po potyčce před diskotékou docházelo k dalším potyčkám, vše ale sledoval zpovzdálí, u nich přímo nebyl.

[38] K námitce neprovedení důkazu znaleckým posudkem uvádí, že správní orgány nemají povinnost provést každý důkaz, který navrhne účastník a je na něm, které důkazy provede, tuto skutečnost musí odůvodnit, čemuž správní orgány dostály. Skutečnost, že zranění stěžovatelky po incidentu před diskotékou nebylo tak závažné, že by nebyly zachovány její rozpoznávací a ovládací schopnosti, plyne z toho, že na po potyčce zůstala na diskotéce, dále se bavila a tančila. Svědek R. H. vypověděl, že po incidentu před diskotékou byla sice trochu zraněná, ale ničeho výrazného si nevšiml, k viditelnému zranění došlo až po napadení a následné potyčce u vstupu, za které byla uznána vinnou. Při výpovědi v rámci přípravného trestního řízení tento svědek vypověděl, že po incidentu před diskotékou šla po nějaké době tancovat a docházelo ke vzájemným provokacím mezi ní a dívkami, a ona sama byla v provokacích aktivní. Stěžovatelka ani její přátelé nepovažovali za nutné po incidentu před diskotékou přivolat záchranku či ji přimět k odchodu, tudíž nevyhodnotili její stav za vychylující se běžnému stavu a dál se společně bavili, tudíž její rozpoznávací a ovládací schopnosti nemohly být ovlivněny takovým způsobem, že by za své jednání nebyla odpovědná. Rovněž byla pod značným vlivem alkoholu. Dále poukazuje na § 5 odst. 2 zákona o přestupcích.

[39] Znalecký posudek MUDr. T. je založen ve spisu, byl jedním z podkladů pro rozhodnutí. Je pravdou, že nebyl proveden důkaz touto listinou dle § 53 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“). Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 2/2014 – 26, však postačuje, je-li účastníku řízení umožněno se k ní před vydáním rozhodnutí vyjádřit dle § 36 odst. 3 správního řádu. Stěžovatelka byla seznámena s podklady pro rozhodnutí (i znaleckým posudkem) a vyrozuměna o možnosti k nim se vyjádřit dne 13. 10. 2015. Z tohoto znaleckého posudku neplyne, že by její chování u vstupu bylo výsledkem šoku a ztráty ovládacích a rozpoznávacích schopností v důsledku napadení. Posudek byl zaměřen na zjištění, zda stěžovatelka trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Je v něm zmíněno, že je nutno vzít v úvahu i výši zjištěné hladiny alkoholu. Z ambulantní zprávy založené v trestním spisu, který byl součástí správního spisu, neplyne, že by v době spáchání posuzovaného skutku měla být ve stavu nepříčetnosti. Ve zprávě je uvedeno, že si vše pamatuje, v bezvědomí nebyla, při vyšetření byla při vědomí, orientovaná.

[40] Nezpochybňuje, že by nebyla stěžovatelka zraněna při incidentech či netrpěla posttraumatickou stresovou poruchou. V řízení však nevznikly pochybnosti o její příčetnosti v době spáchání posuzovaného skutku. Podklady a důkazy provedené v řízení svědčí pro její příčetnost, a proto nebylo nutné, účelné a hospodárné nařizovat zpracování znaleckého posudku.

[41] Pokud by Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu pro záměnu časového sledu incidentů, není zde žádný důvod rušit rozhodnutí správních orgánů.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[42] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a odst. 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[43] Soud nejdříve přistoupil k posouzení kasační námitky, dle které krajský soud vycházel z nesprávného skutkového děje, protože zaměnil pořadí jednotlivých fází skutkového děje.

[44] Samotná záměna časové souslednosti skutkového děje by ještě sama o sobě nemusela představovat vadu, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozsudku. Pokud by však měla záměna jednotlivých fází skutkového děje za následek nesprávnou argumentační linii soudu či se jinak odrazila v úvahách soudu při vypořádání jednotlivých žalobních námitek, musel by být pro tuto vadu rozsudek krajského soudu zrušen.

[45] Předmětem soudního přezkumu byl toliko přestupek, který se stal u vstupu před diskotékou a který byl nepochybně v dějové linii celého skutkového děje tím posledním. To ostatně plyne i ze samotné rekapitulační části rozsudku krajského soudu (např. bod 21). Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že se nejedná o třetí fázi skutkového děje, jak je mylně uvedeno v kasační stížnosti (viz bod 21 napadeného rozsudku a prvostupňové rozhodnutí). Stěžovatelka měla nejdříve uhodit při tanci otevřenou dlaní do nosu Š. P. (1. fáze), následně před budovou diskotéky měla udeřit pěstí N. P. (2. fáze; jedná se o fázi, o které stěžovatelka hovoří jako o brutálním napadení ze strany tří dívek, pozn. NSS), dále uvnitř diskotéky měla strčit oběma rukama do I. K. a vyvolat potyčku (3. fáze), přičemž pro tyto skutky bylo řízení o přestupku zastaveno (viz výrok II. prvostupňového rozhodnutí). Teprve až ve 4. fázi se jednalo o skutek u vstupu na diskotéku, za který byla stěžovatelka uznána vinnou a který byl předmětem soudního přezkumu.

[46] Krajský soud se ztotožnil s právním posouzením správních orgánů při vypořádání námitky vznesené u prvostupňového správního orgánu, dle níž stěžovatelka neměla zachovány rozpoznávací schopnosti (srov. bod 42). Z této části jeho odůvodnění plyne, že vycházel ze správného časového průběhu jednotlivých fyzických incidentů.

[47] Následně však krajský soud konstatoval, že zpochybnění ovládacích a rozpoznávacích schopností stěžovatelka kladla do souvislosti s jejím napadením před diskotékou a v této souvislosti zmiňovala vhodnost zpracování znaleckého posudku, avšak za skutky, které následovaly po potyčce před diskotékou, bylo řízení zastaveno (srov. bod 44 rozsudku krajského soudu). Zdůraznil, že byla postižena za skutek u vstupu na diskotéku, který předcházel shora uvedenému napadení před diskotékou, a proto

nepovažoval námitku zpochybňující její rozpoznávací schopnosti za důvodnou. Z této části odůvodnění je zcela zřejmé, že krajský soud při svých úvahách skutečně vycházel z nesprávné časové souslednosti skutkového děje, což se odrazilo ve vypořádání žalobní námitky ve věci neprovedení navržených důkazů.

[48] Stejného pochybení se krajský soud dopustil i při vypořádání žalobní námitky ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Poukázal na to, že z provedeného dokazování vyplynulo, že stěžovatelka udeřila u vchodu do diskotéky dvakrát do obličeje Š. P. Tato skutečnost naplnila skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití. Správní orgán jednoznačně uvedl, že se jednalo o jednání úmyslné, jakož uzavřel, že neměl pochybnosti o její vině a neuvěřil jejímu tvrzení, že po venkovním napadení byla v šoku a neměla zachovány rozpoznávací schopnosti. K tomuto shrnutí výslovně konstatoval, že stěžovatelka *„totiž byla postihována za jednání, které předcházelo incidentu ze strany Š. a N. P. a I. K. před diskotékou“* (srov. bod 46 rozsudku krajského soudu).

[49] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že krajský soud při svých úvahách skutečně vycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť při své argumentaci vycházel z nesprávné časové souslednosti skutkového děje a toto pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozsudku.

[50] Soud navíc doplňuje, že v bodu 43 rozsudku krajský soud též zmatečně uvedl, že svědek R. D. poskytl popis incidentu před diskotékou, kdežto z bodu 23, 30 a 41 rozsudku plyne naopak, že tento svědek měl vypovídat ve vztahu k incidentu u vstupu na diskotéku.

[51] Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná, že jednou ze základních zásad soudního řízení správního je rozhodování na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu, který je ve správním soudnictví obvykle zjišťován z obsahu správního spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 105/2012 – 39). Teprve po ustálení posuzovaného skutkového stavu přichází v úvahu právní posouzení věci a vypořádání jednotlivých dílčích žalobních námitek. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud ostatními kasačními námitkami zabývat nemůže.

IV. Závěr a náklady řízení

[52] Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, přičemž v dalším řízení je krajský soud vázán zde vysloveným právním názorem ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s.

[53] O věci soud rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[54] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém řízení podle § 110 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu